

3. ΤΟ ΧΑΡΑΜΑ ΕΠΗΡΑ

ποίησις:
Διονύσιος Σολωμός

Το χάραμα επήρα του Ἡλίου το δρόμο
κρεμώντας τη λύρα τη δίκαιη στον ώμο
κρεμώντας τη λύρα τη δίκαιη στον ώμο
κι απ' όπου χαράζει κι ως όπου βυθά

Παράμερα στέκει ο άνδρας και κλαίει
αργά το τουφέκι σηκώνει και λέει
«Σε τούτο το χέρι τι κάνεις εσύ;
ο εχθρός μου το ξέρει πως μου είσαι βαρύ.»

Της μάνας ω λαύρα τα τέκνα τριγύρου
φθαρμένα και μαύρα σαν ίσκιους ονείρου
Λαλεί το πουλάκι στου πόνου τη γη
και βρίσκει σπυράκι και μάνα φθονεί.